

Tekst: INGRID SPELT

Foto's: JANITA SASSEN, PRIVÉARCHIEF

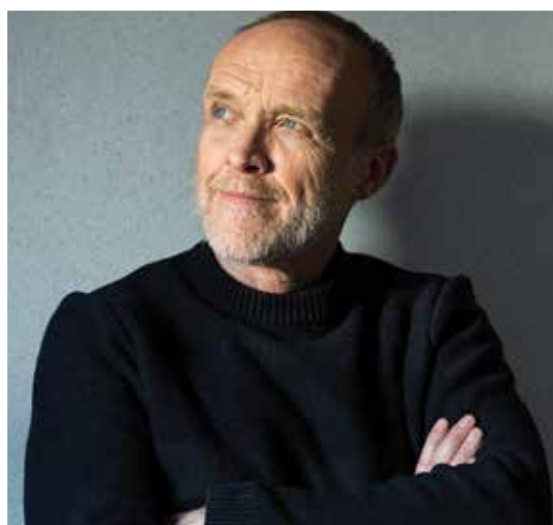
HET MOMENT VAN...

Welk moment veranderde het leven van zanger Stef Bos? Als 23-jarige deserteerde hij uit het leger.

OVER STEF

Stef Bos (1961, Veenendaal) maakt al ruim drie decennia muziek en theater. Zijn allergrootste hit is 'Papa'. Hij kreeg diverse onderscheidingen in Nederland en Vlaanderen. Bos woont in Zuid-Afrika en België. Onlangs is zijn nieuwste cd 'Bloudruk' uitgekomen. Bos toert tot en met juni 2024 in Nederland en België. Kijk voor de speellijst op stefbos.nl

Stef Bos

'ALS EEN LEEUWIN KWAM MIJN MOEDER VOOR ME OP'

Ik wilde naar de toneelschool in Antwerpen, had toelatingsexamen gedaan en was aangenomen. Maar ik moest mijn dienstplicht vervullen; de oproep had ik al binnen. In al mijn vezels van mijn lichaam voelde ik dat ik naar de toneelschool móest. Theater maken was mijn weg. Als student aan de lerarenopleiding had ik al eens de publieksprijs Camaretten gewonnen. Nog een jaar wachten was geen optie. Na twee maanden dienstplicht verliet ik de poort van het artilleriegebouw in 't Harde. Ik deserteerde en voelde me zó gelukkig: mijn toekomst lag open. Wekenlang had ik pogingen ondernomen om alsnog onder dienst uit te komen. Mijn huisarts schreef valium voor, dan zouden ze bij Defensie wel in paniek raken. Mooi niet! Op het laatst ging ik in hongerstaking en hoopte dat ze me dan wél naar huis zouden sturen. Maar ze trapt er niet in. Met lotsbezetenheid pakte ik de dag dat ik deserteerde de trein naar mijn moeder. Ik zou nooit meer terugkeren. Een laatste wanhoopspoging, want een week later begon de opleiding. Mijn moeder schrok zich helemaal rot: de militaire politie wilde me komen halen, lieten ze telefonisch aan haar weten. Als een leeuw

Stef tijdens zijn opleiding aan de toneelschool.

sprong mijn moeder voor me in de bres. 'Ik heb mijn zoon nog nooit zo gezien. Al komen jullie met een heel peloton, hij gaat niet meer terug', reageerde ze. Op de een of andere manier had ze invloed en kreeg ik een buitendienstverklaring. 'Jongetjes als jij mislukken in de maatschappij', reageerde een commandant nog. Mijn eerste cd zag ik als een ansichtkaart aan hem. Ik ben destijds ultiem getest in mijn verlangen naar de toneelschool en ben tot het randje gegaan. Trots ben ik er niet zozeer op, maar mijn volharding heeft wel mijn verdere leven bepaald. Ik was ook helemaal niet zo tegen het leger, had wel mijn twijfels, maar geen serieuze gewetensbezwaren. Ik heb geleerd dat je op essentiële momenten in je leven moet bepalen wat je zélf wil. Dienstplicht kwam gewoon niet uit. Mijn vader vond het moreel lastig: iedereen moest in dienst, maar zelf was hij er nooit in geweest. Hij was zeventien toen de oorlog uitbrak en zat ondergedoken. Mijn opa nam het voor me op en vond dat ik groot gelijk had. Ik zing wel het nummer 'Papa (ik lijk steeds meer op jou)', maar als ik op het toneel sta ben ik gewoon mijn moeder. Zij wist dat ik de goede weg was ingeslagen."